

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. Μεταφράσεις

Κείμενα

- Νόμισε πως ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνας.
- Στο Λατινικό πόλεμο, ο Τίτος Μάνλιος, ύπατος που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός όταν κάποτε έφευγε απ' το στρατόπεδο, διέταξε ν' απέχουν όλοι απ' την μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά απ' το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη απ' τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια.
- Δεν σου πέρασε η οργή όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας παρόλο που είχες έλθει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήρθε στο μυαλό: «Μέσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι εφέστιοι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά (μου)»; Εγώ λοιπόν αν δεν σε είχα γεννήσει, η Ρώμη δεν θα πολιορκείτο· αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ πια τίποτα δεν μπορώ να πάθω, ούτε πρόκειται να είμαι για πολύ καιρό τόσο δυστυχισμένη: όμως αντίθετα αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

Παρατηρήσεις

- B1.**
ingentis	→	ingenter
facie	→	facies
similem	→	similimo
quem	→	quae

exercitui → exercieus

proelio	→	proeliis
minaci	→	minaciora
illa	→	illud
penates	→	penatium
ninil	→	nulli rei
diu	→	diutius
miserrima	→	miser
hos	→	hac
mors	→	morte
servitus	→	servitutis

B2.	α)	existimavit	→	existimem
		venire	→	veniendo
		aspexit	→	aspice
		concepit	→	concipient
		praefuit	→	praeesse
		abiret	→	abisset
		abstinerent	→	abstenturam
		haberem	→	habebuntur
		pati	→	passuram esse
		possum	→	possitis

β) ingredient

Υποτακτική (α' πληθ.)

Ενεστώτας	→	ingrediamur
Παρατατικός	→	ingrederemur
Μέλλοντας	→	ingressuri simus
Παρακείμενος	→	ingress simus
Υπερσυντέλικος	→	ingress essumus
Συντελεσμένος Μέλλοντας	→	---

- Γ1. α)**
magnitudinis	→	γενική της ιδιότητας στο hominem
consul	→	παράθεση στο Υπ. Του ρήματος T. Manlius
aliquando	→	επίρρημα χρονικό και προσδιορίζει το abivet
animo	→	αφαιρετική του τρόπου και προσδιορίζει το perve hears
miserrima	→	κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκειμ. του ρήματος ego
- β)**
- “hespondit illese esse orcum”*: Το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το se και βρίσκεται σε πτώση αιτιατική, γιατί είναι Υποκείμενο ειδικού απαρεμφάτου (esse) [λατινισμός ειδικού απαρεμφάτου].
- “ego nihil iam pati possum”*: Το υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το ego και βρίσκεται σε πτώση ονομαστική, γιατί υπάρχει ταυτοπροσωπία και ταυτίζεται το Υποκείμενο του ρήματος.
- γ)** Ενεργητική σύνταξη → dux hostium his verbis proelio lacesivit adulescentem (eum)
- δ)**
natus:	επιθετική μετοχή, Παρακειμένου, δηλώνει προτερόχρονο και προσδιορίζει τη λέξη T. Manlius
qui natus erat	Οριστ. Υπερσυντέλικος
ingredienti:	dum Οριστική Ενεστώτα
dum tu ingrederis
- Γ2. α)**
Cassius:	Υποκείμενο ρήματος cupivit
Nomenque:	αντικείμενο απαρεμφάτου audire
Eius:	γενική κτητική στο nomenque
Audire:	αντικείμενο ρήματος cupivit και τελικό απαρέμφατο
Cupivit:	ρήμα της πρότασης

β) Υπόθεση: si pergis

Απόδοση: maneat εκφράζει το 1^ο είδος, ανοικτή υπόθεση στο παρόν

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή παρόν / μέλλον: si pergas → maneat

γ) “*quem simul aspexit Cassius*”: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, εισάγεται με το simul, εκφράζει το προτερόχρονο, εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει μόνο τον χρόνο και τίποτα άλλο, συγκεκριμένα χρόνο παρακειμένου (aspexit), γιατί εκφράζει προτερόχρονο στο παρελθόν.

“*cum aliquando castris abivet*” Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική, εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό cum ου χρησιμοποιείται για τις διηγήσεις του παρελθόντος. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός cum εκφράζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια, δημιουργεί μια σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσά τους, χρόνος παρατατικός (abivet) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (edixit) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.

ΚΑΛΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ!!!